

## Homília v kláštore sestier redemptoristiek Kežmarok, 31.8.2026

Drahé sestry, dnešné druhé čítanie nás prenáša do kresťanských komunít Malej Ázie v druhej polovici 1. storočia, do spoločenstiev, ktoré sa učia žiť svoju vieru vo svete, ktorý im nie vždy rozumie. Kresťania zažívajú nepochopenie, niekedy výsmech, osočovanie či tlak svojho okolia. Apoštol Peter im v tejto situácii nedáva najskôr návod, ako sa majú brániť alebo ako si majú vybudovať lepšie postavenie. Obracia ich pohľad dovnútra spoločenstva. Ak chcete obstáť navonok, ak chcete byť Kristovými učeníkmi vo svete, dávajte pozor predovšetkým na to, **akí ste medzi sebou, vnútri komunity.**

A potom v jedinom verši položí vedľa seba päť slov. Päť vlastností, ktorými akoby namaľoval obraz kresťanskej komunity: „Všetci buďte jednomyselní, súcitní, bratsky sa milujte! Buďte milosrdní a pokorní!“ Možno je to veľmi vhodné Božie slovo práve pre dnešný deň, keď budete voliť predstavenú a radu kláštora. Apoštol Peter nám totiž nehovorí, aká má byť tá, ktorá bude stáť na čele komunity. Hovorí niečo oveľa podstatnejšie: **aká má byť komunita.**

Prvé slovo je **jednomyselní (homóphrones)**. Skladá sa zo slov, ktoré hovoria o tom istom, spoločnom, a o zmysľaní či vnútornom nastavení človeka. Byť jednomyselní teda neznamenať byť rovnakí. Neznamenať to, že všetky musíte mať rovnaký názor, rovnakú povahu, rovnakú citlivosť alebo rovnaký pohľad na každú situáciu. A už vôbec to neznamenať, že dnes všetky musíte na hlasovací lístok napísať rovnaké meno. Jednomyselnosť je niečo hlbšie: **môžeme vidieť veci rozdielne, ale môžeme mať spoločný smer.** Môžeme mať rôzne názory, ale jedno srdce obrátené ku Kristovi. Môžeme mať rôzne predstavy, ale jednu túžbu: Pane, nech sa v tomto spoločenstve deje tvoja vôľa. Jednota komunity teda nevyrastá z toho, že všetky rozmýšľajú rovnako, ale z toho, že všetky hľadajú tým istým smerom.

Druhé slovo je **súcitní (sympatheís)**. Je v ňom syn – spolu – a koreň spojený s prežívaním utrpenia. Je to oveľa viac než naša bežná „sympatia“. Peter hovorí o schopnosti **prežívať s druhým to, čo prežíva on.** A možno práve tu sa ukazuje rozdiel medzi tým, že ľudia bývajú spolu, a tým, že tvoria spoločenstvo. Môžeme bývať pod jednou strechou, stretávať sa pri jednom stole, modliť sa tú istú liturgiu, zachovávať tú istú regulu – a predsa ešte nemusíme skutočne niť jedna druhú. Komunita vzniká tam, kde radosť jednej už nie je iba jej radosťou a bolesť jednej nie je iba jej bolesťou. Kde si všimnem, že sestra vedľa mňa dnes možno potrebuje viac ticha, viac trpezlivosti, povzbudenie alebo jednoducho moju blízkosť. **Súcit znamená dovoliť, aby sa život druhej sestry dotkol aj môjho života.**

Tretie slovo je nádherné: **milujúci sa ako bratia a sestry (philádelphoi)**. Apoštol Peter nepoužíva iba všeobecné slovo o láske. Používa rodinné slovo. Hovorí: buďte si navzájom

ako súrodenci. A v tom je veľká pravda o rehoľnej komunite. Rehoľná komunita nie je združením ľudí, ktorí si navzájom vyhovujú. Nie je skupinou, ktorú sme si zostavili podľa vlastných sympatií. **Sestry si človek nevyberá. Sestry prijíma, lebo sú darom od Pána.** Tak ako v rodine. A práve preto je sesterská láska niečím oveľa väčším než prirodzená náklonnosť. Niektorá sestra mi môže byť povahovo veľmi blízka, iná menej. S jednou sa mi komunikuje ľahko, s inou sa musím učiť trpezlivosti. Ale Peter nehovorí: majte rady tie, ktoré vám vyhovujú. Hovorí: **philádelphoi – bud'te si sestrami.** Prijmite jedna druhú ako niekoho, koho mi Boh postavil po boku na mojej ceste k nemu.

Štvrté slovo je **milosrdní, súcitného srdca (eúsplanchnoi)**. Je to veľmi plastické grécke slovo. *Splanchna* označovali vnútro človeka, črevá, teda miesto najhlbšieho pohnutia. Biblický človek by povedal: nechajte sa druhým človekom dotknúť až vo svojom vnútri. Mohli by sme ho preto preložiť aj veľmi jednoducho: **majte jedna pre druhú srdce.** To je zvlášť dôležité v komunite, v ktorej sestry žijú spolu mnoho rokov. Pretože jedným z nebezpečenstiev dlhého spoločného života nemusí byť iba konflikt. Možno ešte väčším nebezpečenstvom je zvyk. Človeka už poznám, viem, čo povie, poznám jeho reakcie, jeho silné aj slabé stránky, a postupne ho môžem prestať naozaj vidieť. Peter nás pozýva k opaku: **nikdy si na sestru nezvyknúť natoľko, aby som prestal žasnúť nad tým, že je osobou, tajomstvom, príbehom, ktorý Boh stále píše.** Milosrdenstvo znamená dať druhej sestre vždy ešte priestor, aby mohla byť zajtra iná, než bola včera.

A napokon piate slovo: **pokorného zmýšľania (tapeinóphrones)**. Pokora tu neznamena znížovať svoju hodnotu ani predstierať, že nemám dary. Pokora znamená **neurobiť zo seba mieru všetkých vecí.** Pripustiť, že nemusím všetko vidieť správne, že druhá sestra môže vidieť niečo, čo ja nevidím. Skúsenosť spolusestry môže doplniť moju. Boh môže prehovoriť aj cez človeka, od ktorého by som to nečakala. A myslím, že práve takáto pokora je mimoriadne dôležitá v deň voľby. Rozlišovanie Božej vôle sa totiž začína tam, kde som ochotný pripustiť, že **Božia vôľa nemusí byť totožná s mojou predstavou.**

Drahé sestry, dnes budete voliť predstavenú a radu. Je prirodzené, že budete premýšľať, ktorá sestra má aké schopnosti, skúsenosti a dary. Ale Božie slovo nám dnes kladie ešte inú otázku. **Nie iba: Akú predstavenú chceme mať? Ale: Akou komunitou v Kežmarku chceme byť?** Pretože akokoľvek dobrá predstavená nedokáže sama vytvoriť dobrú komunitu. Môže jej slúžiť, môže ju sprevádzať, povzbudzovať, niekedy korigovať a pomáhať jej rozlišovať, ale spoločenstvo vytvárate všetky.

Preto možno týchto päť slov dnes je Božie slovo pre každú jednu z vás: Bud'te jednomyselné, súcitné, sestersky sa milujte, majte jedna pre druhú milosrdné srdce a bud'te pokorného zmýšľania. A ak sa toto bude diať, potom nech už bude dnes zvolená ktorákoľvek z vás, to najpodstatnejšie už bude dané: **bude mať sestry, s ktorými môže kráčať. A vy budete mať jedna druhú, aby ste spoločne kráčali za Kristom. Amen.**